

บันทึก

เรื่อง การจ่ายเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท ๒ เมื่อออกจากงานโดยมีเวลาทำงาน
ครบห้าปีบริบูรณ์ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๑๐๐๔/๑๐๗๖๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๒๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๗๔ (๒) วรรคสอง กำหนดไว้ว่า “ครูใหญ่ และครูไม่มีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท ๒ ในกรณีออกจากงานก่อนมีเวลาทำงานครบห้าปี บริบูรณ์....” และวรรคท้ายกำหนดไว้ว่า “การนับเวลาทำงานให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่หนึ่งของเดือนที่ ครูใหญ่หรือครูได้ออกเงินสมทบตามมาตรา ๖๘ (๑)” และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการ สงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนราษฎร์เป็นเงินทุนเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๑๘ ข้อ ๓ (๒) ก. ซึ่ง ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔๔ ตรี (๖) และ มาตรา ๔๔ ทศ กำหนดไว้ว่า “ออกจากงานและมีเวลาทำงานมาแล้วครบห้าปีบริบูรณ์นับตั้งแต่ว่า วันที่หนึ่งของเดือนที่ครูได้ออกเงินสมทบ...” และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๖๙ กำหนดไว้ว่า “ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่หักและรวบรวมเงินสมทบของครูใหญ่หรือครู ไร่ทุกคราวที่มีการจ่ายเงินเดือนรายเดือนตามอัตราที่ครูใหญ่หรือครูต้องออกสำหรับเดือนที่แล้ว มา และให้นำส่งเงินสมทบดังกล่าวพร้อมทั้งเงินสมทบที่ผู้รับใบอนุญาตออกตามระเบียบการ จัดการกองทุนสงเคราะห์และการนำส่งเงินสมทบ ภายในวันที่สิบของเดือนถัดไปทุกเดือน...” และ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ข้อ ๖ กำหนดไว้ว่า “ให้เจ้าของมีหน้าที่หักและรวบรวมเงินสมทบของครูไร่ทุกคราว ที่มีการจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างรายเดือน” กับข้อ ๗ และข้อ ๘ ของระเบียบเดียวกันนี้ กำหนดไว้ ว่า “ให้เจ้าของนำส่งเงินหรือนำฝากเงินสมทบของครูและเงินสมทบของเจ้าของในวันจ่ายเงินเดือน หรืออย่างช้าภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป” นั้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีปัญหาในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ นับเวลาการเป็นครูครบห้าปี เพื่อใช้สิทธิขอรับเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท ๒ จึงขอหารือเพื่อเป็นแนว ปฏิบัติว่า

๑. การนับเวลาทำงานครบห้าปี จะนับตั้งแต่วันที่ ๑ ของเดือนที่ส่งเงินสมทบ จนถึงวันที่ออกจากงาน หรือจะนับตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุเป็นครูถึงวันที่ออกจากงาน ซึ่งปัญหานี้ จะเกิดจากการบรรจุเป็นครูระหว่างเดือน เช่น บรรจุเป็นครูเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ ออกจากงานเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๕ ถ้านับเวลาเป็นครูจะได้ห้าปีบริบูรณ์ กรณีเช่นนี้ จะต้องส่งเงินสมทบอย่างไร กล่าวคือ ระหว่างวันที่ ๑-๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๐ กับระหว่างวันที่ ๑- ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๕ จะต้องส่งเงินสมทบหรือไม่อย่างไร

๒. ครูที่ส่งเงินสมทบเป็นเวลาถึงห้าปีหรือเกินห้าปี แต่มีบางเดือนที่มิได้ส่งเงิน

สมทบ เมื่อออกจากงานจะมีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท ๒ เพียงใดหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน) แล้ว เห็นว่า ปัญหาที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนหารือมานี้ ตามบทกฎหมายเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนตลอดจนระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ปรากฏว่า กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนราษฎร์เป็นเงินทุนเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๑๘ ไว้ ซึ่งระเบียบนี้ก็ยังมิมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันตามบทเฉพาะการ^๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ ความในข้อ ๑๐^๒ แห่งระเบียบดังกล่าวกำหนดไว้ว่าในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้วินิจฉัย คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) จึงเห็นว่า เมื่อมีระเบียบฯ กำหนดไว้ดังนี้แล้ว เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนก็ควรจะได้วินิจฉัยข้อหารือนี้เพื่อให้ถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาคำสั่งคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ที่ ๕/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘ (๓)^๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้ว ได้เห็นว่า การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกองทุนสงเคราะห์ตามคำสั่งนี้ได้กำหนดให้คณะอนุกรรมการฯ มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับระเบียบและวิธีปฏิบัติงานของกองทุนสงเคราะห์ฯ ดังนั้น นอกจากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะวินิจฉัยข้อหารือดังกล่าวข้างต้นได้แล้ว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนยังอาจเสนอให้คณะอนุกรรมการกองทุนสงเคราะห์พิจารณาเรื่องตามข้อหารือนี้ได้อีกด้วย หรือหากยังไม่เป็นที่ยุติก็อาจเสนอให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชนซึ่งเป็นผู้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการดังกล่าวเพื่อพิจารณาให้เสร็จสิ้นต่อไปได้ ซึ่งเรื่องนี้ก็ปรากฏแต่เพียงว่าได้มีการนำปัญหานี้หารือในคณะอนุกรรมการฯ แล้วเท่านั้น แต่คณะอนุกรรมการฯ ซึ่งมีเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นประธานอนุกรรมการยัง

^๑ มาตรา ๑๒๔ ให้บรรดากฎกระทรวง และระเบียบที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงและระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

^๒ ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ให้เลขาธิการเป็นผู้วินิจฉัย หากมีการอุทธรณ์ให้เสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้ชี้ขาด

^๓ มาตรา ๘ ให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการการศึกษาเอกชนมอบหมาย

๑.ล๑

๑.ล๑

มิได้พิจารณาให้ความเห็นในปัญหานี้แต่อย่างใด คณะอนุกรรมการฯ กลับมีมติให้ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

กล่าวโดยสรุปแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) เห็นว่า เมื่อมีระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนราษฎร์ เป็นเงินทุนเลี้ยงชีพฯ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเป็นผู้วินิจฉัยปัญหา เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบฯ ดังกล่าว และคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกองทุนสงเคราะห์ กำหนดให้คณะอนุกรรมการฯ มีหน้าที่ให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับระเบียบและวิธีปฏิบัติงานของ กองทุนสงเคราะห์ฯ อยู่แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) จึงไม่ พิจารณาให้ความเห็นในข้อหาหรือของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามระเบียบ คณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๙ (๒)^๔ โดยเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับ โรงเรียนเอกชนเสียก่อน

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์
(นายอมร จันทสมบุรณ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤศจิกายน ๒๕๒๖

^๔ ข้อ ๙ กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมายและกรรมการร่าง กฎหมายเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

ฯลฯ

ฯลฯ

ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือมีคำสั่งเป็นการ ภายในให้พิจารณา